

Sygn. akt III U 431/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce Wydział III

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Bożena Bielska

Protokolant: sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 kwietnia 2013r. w O.

sprawy z odwołania A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 23 stycznia 2013 r. **nr** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje A. G. prawo do emerytury od dnia 22.12.2012r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

A. G. wniósł odwołanie od decyzji O/ZUS w P. z dnia 23.01.2013r., nr (...), którą tą decyzją ZUS odmówił mu prawa do emerytury wskazując, że na dzień 01.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Odwołujący domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w O. od dnia 02.05.1974r. do dnia 31.03.1981r. wskazując, że w tym okresie pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że A. G. udowodnił na dzień 01.01.1999r. ogólny okres pracy wynoszący 26 lat, 3 miesiące i 11 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Na dzień 01.01.1999r. odwołujący udokumentował zaś jedynie 9 lat, 1 miesiąc i 15 dni pracy w szczególnych warunkach, zamiast wymaganych 15 lat pracy. ZUS wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w O. od dnia 02.05.1974r. do dnia 31.03.1981r., gdyż w świadectwie pracy w szczególnych warunkach podano jedynie ogólnie stanowisko kierowcy, bez określenia rodzaju pojazdu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 28.12.2012r. A. G. (ur. (...)) złożył w ZUS wniosek o emeryturę.

Po rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy w dniu 23.01.2013r. wydał zaskarżoną decyzję, w której odmówił mu prawa do emerytury wskazując, że na dzień 01.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

A. G. kwestionując w niniejszym postępowaniu decyzję ZUS z 23.01.2013r. wywodził, że posiada wymagany staż pracy w szczególnych warunkach i domagał się przyznania emerytury i zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w O. w okresie od dnia 02.05.1974r. do dnia 31.03.1981r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton.

W ocenie Sądu odwołanie od decyzji z dnia 23.01.2013r. jest zasadne.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- 2) w dniu wejścia w życie ustawy emerytalnej, tj. 1.01.1999r. ma wymagany 25-letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach,
- 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,
- 4) rozwiązał stosunek pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Zdaniem Sądu w świetle powyższych przepisów A. G. spełnia przesłanki do uzyskania prawa do emerytury, gdyż osiągnął wymagany wiek, nie pozostaje w stosunku pracy oraz na dzień 01.01.1999r. udokumentował wymagany ogólny staż pracy, bowiem organ rentowy wyliczył go na 26 lat, 3 miesiące i 11 dni.

Z akt ZUS wynika, iż organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję uznał, że na dzień 01.01.1999r. odwołujący udokumentował jedynie 9 lat, 1 miesiąc i 15 dni pracy w szczególnych warunkach, co skutkowało wydaniem decyzji odmawiającej mu prawa do emerytury.

Przedmiotem sporu był okres pracy w szczególnych warunkach w (...) Spółdzielni (...) w O. w okresie od dnia 02.05.1974r. do dnia 31.03.1981r., bowiem ZUS nie uwzględnił tego okresu wskazując, iż w świadectwie pracy w szczególnych warunkach podano jedynie ogólnie stanowisko kierowcy, bez określenia rodzaju pojazdu. Zaliczenia tylko tego okresu domagał się odwołujący a był on wystarczający do wykazania wymaganego stażu 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

A. G. wywodził, że w w/w okresie wykonywał pracę na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, a w ocenie Sądu udowodnił powyższe twierdzenie i tym samym wykazał wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach.

Na okoliczność pracy A. G. w w/w zakładzie Sąd przesłuchał odwołującego oraz zażądał jego akt osobowych.

A. G. zeznał, że w (...) w O. pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Po rozpoczęciu pracy jeździł samochodem ciężarowym marki S.-25, potem samochodem ciężarowym-cysterną marki I. o ładowności powyżej 6 ton, a następnie ciągnikiem siodłowym z naczepą – cysterną o ładowności powyżej 12 ton. Z jego zeznań wynika, że woził mleko ze zlewni do mleczarni w O., gdyż (...) wykonywało usługi transportowe dla mleczarni (k. 22 a.s.).

Sąd dał wiarę w/w zeznaniom odwołującego, bowiem znalazły one potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji osobowej i znajdującej się w aktach emerytalnych.

Fakt zatrudnienia odwołującego od dnia 02.05.1974r. do dnia 31.03.1981r. na stanowisku kierowcy wynika ze świadectwa pracy, wystawionego w dniu 09.03.1981r. przez (...) Spółdzielnię (...) w O. i znajdującego się w aktach kapitału początkowego.

Nadto na rozprawie w dniu 03.04.2013r. A. G. złożył poświadczone za zgodność kserokopie jego akt osobowych ze spornego okresu, uzyskane z (...) Spółdzielni (...) w P. (następcy prawnego Spółdzielni (...) w O.). Z akt tych wynika, że A. G. od 02.05.1974r. był zatrudniony w Wojewódzkim Zakładzie (...) w W. Oddział w C.. Z dniem 16.05.1976r. nastąpiło połączenie jego pracodawcy ze Spółdzielnią (...) w W. i z tym dniem odwołujący stał się pracownikiem (...), która następnie została przekształcona w (...) Spółdzielnię (...) w O.. Z pisma z dnia 15.12.1979r. wynika, że z dniem 01.09.1979r. odwołujący stał się pracownikiem Oddziału Spółdzielni (...) w O., z zachowaniem dotychczasowych warunków pracy i płacy oraz nabytych uprawnień pracowniczych.

Z tych akt osobowych wynika, iż A. G. od dnia 02.05.1974r. został zatrudniony na stanowisku kierowcy. Z wniosku z dnia 20.07.1974r. i angażu z dnia 22.07.1974r. wynika natomiast, że odwołującemu początkowo powierzono obowiązki kierowcy samochodu cysterny S. (...), a z dniem 22.07.1974r. przeniesiono go na samochód C.-cysternę i w związku z tym zmieniono mu wysokość stawki godzinowej. Z angażu z dnia 15.04.1976r. wynika zaś, że odwołującemu z dniem 01.04.1976r. powierzono obowiązki kierowcy samochodu S.. W aktach osobowych odwołującego w angażach wskazano m.in. dodatek za prowadzenie pojazdu, co dodatkowo świadczy o tym, iż był on kierowcą samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Wniosek ten potwierdza również fakt, iż pracodawca w dniu 18.01.1993r. wystawił A. G. świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach i wskazał w nim, iż odwołujący w okresie od dnia 02.05.1974r. do dnia 31.03.1981r. wykonywał prace na stanowisku kierowcy, określonym w wykazie (...) dziale VIII, poz. 2 pkt 2 wykazu A stanowiącego załącznik do Uchwały Zarządu Głównego (...) Związku Spółdzielni Rolniczych z dnia 25.07.1983r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy spółdzielczości rolniczej (k. 5 a.e.). Powyższy przepis resortowy musi być zgodny z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze, a Dział VIII poz. 2 tego Rozporządzenia dotyczy pracy kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Powyższe dane z akt osobowych, akt emerytalnych oraz zeznania odwołującego zdaniem Sądu jednoznacznie wskazują, że w spornym okresie był on zatrudniony jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że do pracy w szczególnych warunkach należy A. G. zaliczyć sporny okres zatrudnienia w (...) od dnia 02.05.1974r. do dnia 31.03.1981r. (6 lat, 10 miesięcy i 30 dni) jako okres zatrudnienia na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Z treści wykazu A Działu VIII poz. 2 stanowiącego załącznik Nr 1 do Rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynika, że prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony są pracami w szczególnych warunkach rozumieniu tegoż Rozporządzenia.

Po uwzględnieniu w/w okresu pracy w szczególnych warunkach odwołujący spełni warunek posiadania 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, gdyż po dodaniu spornego okresu do uwzględnionego przez ZUS okresu 9 lat, 1 miesiąc i 15 dni, A. G. będzie legitymował się okresem pracy w szczególnych warunkach w łącznym wymiarze 16 lat i 15 dni.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję ZUS z dnia 23.01.2013r. i przyznał A. G. prawo do emerytury od dnia 22.12.2012r., tj. ukończenia 60 lat (art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych).

W pkt 2 wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zgodnie z art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

Przepis art. 118 ust. 1a stanowi zaś, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie okresu pracy w szczególnych warunkach w (...) Spółdzielni (...) w O.. Zdaniem Sądu organ rentowy nie mógł ustalić we własnym zakresie, czy A. G. w tym zakładzie pracował w szczególnych warunkach, bowiem złożone do akt emerytalnych świadectwa pracy nie wskazywały, jakimi pojazdami jeździł odwołujący. Dopiero przeprowadzenie dodatkowych dowodów przez Sąd pozwoliło na ustalenie, na czym polegały obowiązki odwołującego oraz na ustalenie, iż faktycznie wykonywał czynności kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. W tej sytuacji ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie okresu pracy w szczególnych warunkach w toku postępowania przed tym organem.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.